

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

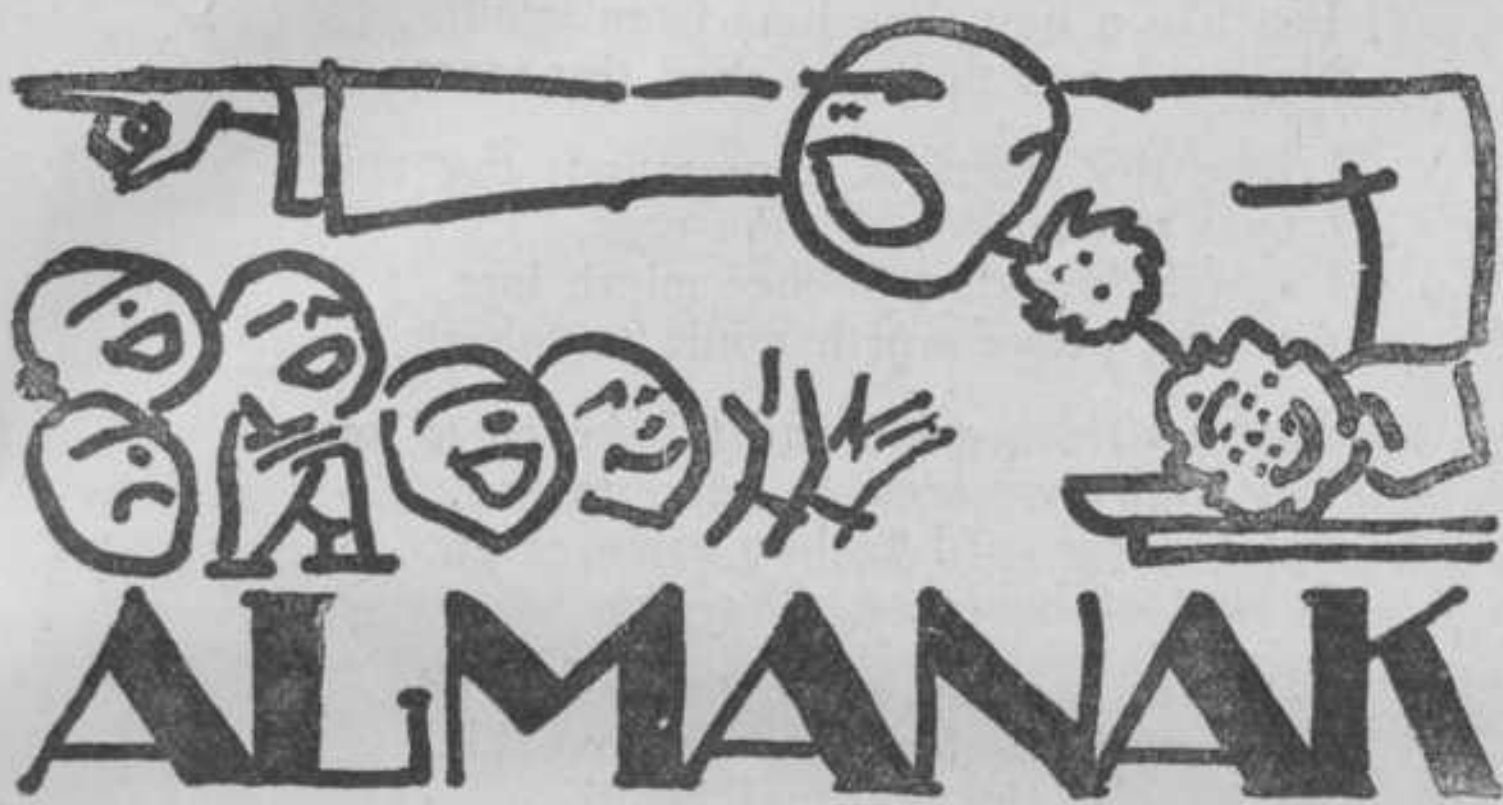
VERSCHIJNT MINSTENS EENS PER MAAND BEHALVE IN DE VACANTIES — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS f 8.00 PER JAAR. — HOOFDREDACTEUR: N. GROENHART — GRIFFIER: R. L. BOSCH — REDACTEUREN: G. H. HOFSTEDEN —

H. C. VAN CAPELLE — W. F. SAARBERG — E. J. VLES —

LOSSE NUMMERS f 0.35.

REDACTIE-ADRES: MARKT 37a — UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95 23STE JAARGANG 3 NOVEMBER 1950 4 BLZ. NO. 4

ALMANAK

DE COMMISSIE TOT REDACTIE VAN DEN DELFTSCHEN STUDENTEN ALMANAK VOOR HET JAAR 1951

gehoord hebbende:

het mannetje van de Maan, het vrouwtje van Stavoren, de vier Heemskinderen, de hond van Harmen en het Delftsch Studenten Corps,

gezien

de behoefte, de invloed, de indruk, de bijmaak, de nasmaak, het voorspel, de dramatische inhoud, de ongekunsteldheid, de broodnijd, de schrielheid, de bedaardheid, de eigengereidheid, de ongezondheid, de stroomsterkte, de Hypolitusbuurt, en het Delftsch Studenten Corps.

HEEFT BESLOTEN

ter verdeling gereed te zullen leggen:

EEN BOEK

waarin men kan lezen, bekijken of naslaan:

grappen, gedichten, rekeningen, krabbels, kribbels, kroebels, familierelatieën, professoren, hoog en laag waterstanden, drink-, feest-, gedenk- en verjaardagen, de schijngestalten van de maan, de zon en de planeten, lange, korte, leuke, vervelende, dramatische, geacheveerde, hoog en laag brauwige gedichten, gedachten, gezegden, uitdrukkingen, stemmingsstukjes, milieu beschouwingen, natuurschilderingen, opstellen, tirades, betogen, verslagen, voorstellen, inzichten, en het Delftsch Studenten Corps.

alsmede

een adreslijst en het Delftsch Studenten Corps.

NODIGT DERHALVE UIT

Alle ladelichters en goedemannen, labiaten en houkinders, piassen en labberlotten, groenboeren en bilboquets, pusillanimi en labbekakken, stekelingetjes en flagellanten, vetweiders en goëten, halvers, piepelingen en grombaarden, en het Delftsch Studenten Corps.

OM TE

schrijven, rekenen, mengen en om varia's te bengelen. Amen.

Met grote vreugde deelt de Commissie tot Redactie haar lezers mede dat zij zich kortelings als volgt heeft gereconstitueerd:

N. Groenhart,	Hoofdredacteur.
R. L. Bosch,	Griffier.
G. H. Hofstede,	Redacteur.
H. C. van Cappelle,	"
W. F. Saarberg,	"
E. J. Vies,	"

en nog steeds

Maar met nog groter vreugde heeft zij uit de grote pers de geboorte vernomen van:

ROMELIA JOHANNA ANGELIQUE

dochter van haar Erelid W. van Luttervelt.

ONDERLINGE WEDSTRIJDEN D.S.R.V. „LAGA”.

Vrijdag 10 November zullen op de Provinciale Vaart de traditionele Onderlinge Wedstrijden worden georganiseerd over een afstand van 600 m.

Zij, die aan één der nummers met of zonder ploegmaat wensen deel te nemen, kunnen hiervoor intekenen op de lijsten die op de loods aanwezig zijn.

Na de prijsuitreiking zal een borrel met diner worden gehouden op de Societeit „Phoenix”, waarvoor ingetekend kan worden door alle Lagaleden op de daarvoor bestemde lijst. Het Bestuur der D.S.R.V. verwacht vooral van fuifroeiers, dat ze hun krachten weer eens willen meten met collega's in het bekende hoofnummer „Overnaadse Vier”.

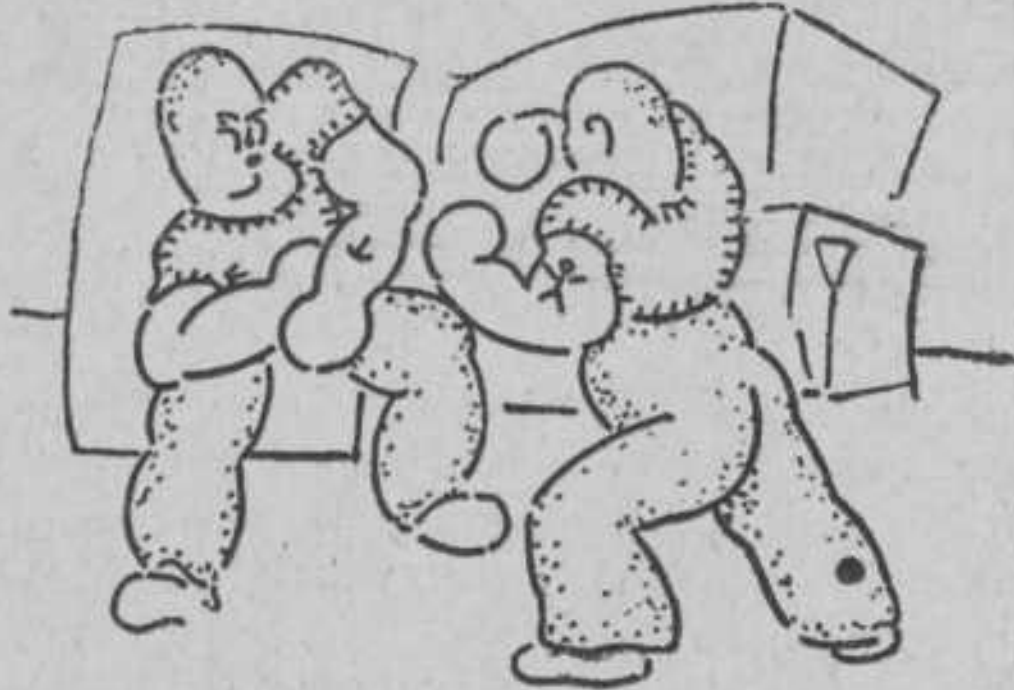
Namens het Bestuur der D.S.R.V. „Laga”,
M. H. WIJVEKATE.
Secretaris.

INDIEBELING.

„Dolf, één kruik en twee glaasjes!” „De heren beiden een genever?” „Neen Dolf, één kruik en twee glaasjes.” Ze hoorden Jantje, ¹⁾ maar ze zagen 'm niet. Natuurlijk was hij wel aanwezig, en ze zeiden dan ook „Goeden morgen Jantje”. Na het zoveelste, meende de Douanier een glimp van Jantje te zien, bij de klok, boven een aantal rumoerige oesteretende Belzen, terwijl hij rukte aan de wijzers, die als gekken rondvlogen, zodoende het moment waarop Irma en Yvon binnenkwamen, verhaastende.

Jantje kwam er nu gezellig bijzitten, zijn benen gekruist op het tafeltje en achteloos met zijn hamertje een glaasje aan gruzeltjes slaande, zoals hij beweerde om de Spanjaarden te verjagen.

„Ja,” ging Jantje door, zijn verhaal van 7 Maart jongstleden tijdens de installatie van de Burgemeester, voortzettend, „Om de Spanjaarden te verjagen, want Eugenius de IV had in 1431 de pauselijke zetel beklommen. Onrustig was zijn leven, gelijk het ganse tijdsgewricht, waarin hij aan het hoofd der kerke stond. Nog nauwelijks was hij op de Roomse stoel gestegen of een twist met het geslacht Colonna brak uit en deed hem besluiten iets te laten doen tegen de Spanjaarden die Sluis en omstrken in ijzeren klem omvat hielden. ²⁾ Ik was toen klokkeluid, maar het gaf een karig bestaantje en mijn vermaardheid is dan ook alleen te danken aan het feit dat ik overleed. Inderdaad is de vijand verjaagd. Dit was in het jaar '45, edoch, van ons geliefde stadje was niet veel meer overgebleven dan een ondergelopen puinhoop. Toen kwam er hulp van jonge mensen uit het Noorden”. Douanier en Krommeboes maakten een stijlvolle en glimlachende buiging naar Jantje, die langzamerhand tamelijk zichtbaar was geworden, en met olijke glinstering in zijn oogjes zijn verhaal

vervolgde. „Die uit de Prinsstad waren de enige blijvenden. Zij vormden een nieuwe gemeenteraad over vele burgers, nijvere handwerkslieden. Zo denk ik aan de Opperschenker, aan de Directeur der Gemeentewerken, aan het Hoofd ener Openbare Lagere School, en aan de Wallewachter”. Het gehoor zag Jantje ootmoedig knikken in de richting van de deur, waar juist laatstgenoemde met een Cramique in zijn hand binnenkwam. „Maar in Sluis wordt gewerkt, alles vlotte dan ook goed, en in de zomer van '48 was het de nieuwe gemeente een grote eer en genoegen. Hare Majesteit de Koningin, onder het oog van enig volk uit de Sleutelstad, de hand te drukken en Haar de beplanting der stadswallen aan te bieden”.

Jantje, te schor om verder nog veel te kunnen zeggen liet hierop het rituele, schone spel der Sluise burgers aanvangen en enige minuten later maakte de Locoburgemeester de laatste bok plat.

Zondagavond vindt Jantje de Sluise burgers niet in Knocke maar in de gezellige hoeve Dijkzicht. Er zat veel muziek in, vooral in Krommeboes' trekklavier. Maar, zoals reeds gezegd, in Sluis wordt gewerkt, en een nevelig zonnetje bescheen Maandag een patattenrapende burgerij, die 's avonds stijf en afgemat naar Sint Anna trok. Jantje was er al. Zittend op de lamp waar hij Rietjes rode halsdoek om wond. De duisternis viel, evenals Maurice, uit zijn auto, nadat hij getracht had daarmee binnen te komen, iets dat niet critiekloos aanvaard werd. „Wat 'n zuupschuut hè,” dacht Jantje, en zag toen in een hoek de Burgemeester met zijn parkietje kleine teugjes Parfait d'Amour nuttigen. Krommeboes was een openbaring, Wallewachter niet, hoe graag hij 't ook wilde. Toen zag Jantje niets meer en besloot met een: „Mijne heren, Diebelen!” — Sluis' Gemeentebestuur.

K. W. BLOM.

Thy vastness, Texas, is beyond reach;
Nevertheless, some boy and ball
Remind me of thee; after all:
What but a ball game canst thou teach?

Thy history counts one hundred years
And fortune always blessed thy soil,
Just like a boy thou hast been spoilt,
No need was thime to shed thy tears.

I love thy strength, though not thy spirit;
I miss the wisdom of the past,
I search for what in thee might last
And wil prove worth while to inherit.

Thy prairie is wide and thy beach is long
Thy highways seem to have no end,
But I guess — I feel to some extent
A kind of boldness, all along.

However — why grasp for magnitude,
For multitude, for fame and wealth,
As long as thy spiritual health
Shows still a lack of... attitude?

Perhaps I'm wrong, let the fault be mine,
Let thy virtue be the will to seize
All chances and possibilities:
Future instead of past be thine.

Let us not try — as black and white —
To meet in grey; we're not alike;
I just love standing on a dyke,
Watching a European tide.

AG.

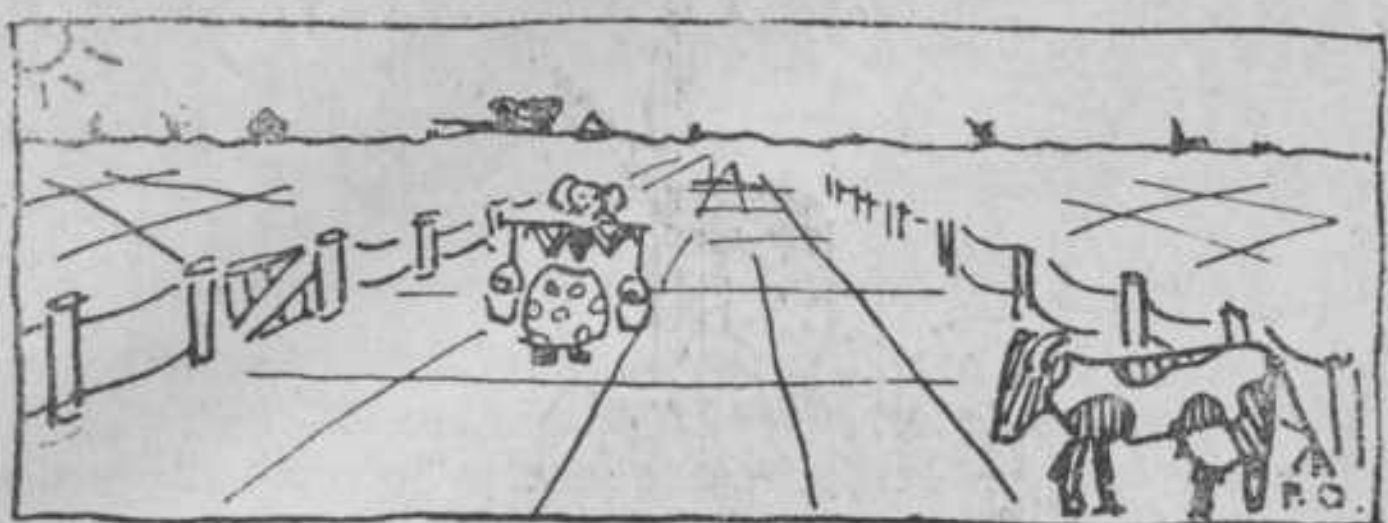

INTREDE.

Vaak had ik er stilletjes naar gekeken, hoewel 't mos was dat je door bleef pikken alsof er niets gebeurde. 't Gaf me een gevoel van verbazing en jalouzie, maar toch ook van een zekere angst dat 't mij ook zou gebeuren. Toen 't gebeurde was 't toch nieuw voor me, 't was even pijnlijk zuur, toen was 't prettig. Ik wist dat de anderen in 't hok stilletjes hadden gekeken, hoewel 't mos was dat ze door bleven pikken. Dat de ouderen niet gekeken hadden, omdat zij het niet belangrijk vonden, remde echter mijn snel groeiend gevoel van ijdelheid.

Ik dacht dat 't afgelopen was en ieder deed verder of er niets gebeurd was en alles ging z'n gangetje. Totdat ik moest gaan zitten, de jongeren deden of ze niets merkten want zij vonden het onbelangrijk, maar de ouderen koerden mij vriendelijk toe, alsof zij wisten dat er iets komen ging. Dit remde slechts mijn snel stijgende gevoel van ellende. Iets zat me dwars, ik probeerde het kwijt te raken, toen ging alles vrij snel. Een opluchting, ik ging kakelen, een grote hand die iets wegnam, iets dat van mij was, dat ik terug wilde hebben maar dat ik nog niet eens gezien had. Ik rende achter mijn bezit aan. Voor mij sloeg de deur dicht, ik sprong op de vensterbank van het keukenraam. Ik hoorde gekraak, gesis en gesudder. Toen keek ik en 't was verschrikkelijk, dit was een klap, dit had ik niet verwacht. 't Ging erin. 't Was een spiegel-ei.

S.

NETHERLANDS AS I SEE IT.

The editors of this paper (of which I, incidentally, have not yet received a copy) have asked me to write an article on my impression of the Netherlands. I do not know whether this is just another extension of Dutch hospitality to me, or even if you care what I think. I feel it might be more an opportunity for the editors to get some material to fill space on the pages. I feel that I can at least help them do this, and therefore write this article.

When I turn to my impressions, the first thing I must talk about is means of transportation which the greatest number of the Dutch people use — the bicycle (fiets to you). They travel down the street at varying rates of speed which a pedestrian must learn to judge. The moment a person steps from the sidewalk (if one exists) he is at the mercy of the cyclists. To cross a street one must first look in all directions, and then at the proper moment move forward with the greatest haste. As the American proverb goes „He who hesitates is lost.” Personally I feel more hesitant to step into the street here than I do in New-York City with all its automobiles and taxis. The thing that amazes me most is that this swarm of beings can move about in this manner with so few accidents.

When I first arrived in the Netherlands I told myself that here was a wonderful country with open space, no hills and a great amount of wonderful scenery. Later I came to Delft. I now find myself as cramped as I was in New-York City. You are in a hurry to go some where and you find you must wait for a drawer bridge. The buildings crowd you from both sides of narrow streets. You wonder if these learning structures are assisting the cyclists and motorists. When ever a speeding cyclist or motorist comes along you find yourself close against a wall or dangerously close to the edge of one your beautiful canals (beautiful that is, if you do not happen to be looking at a stagnant area, which then has a slimy green appearance).

People have told me „Yes, in America everyone has a car”. All I can say is I would hate to live in Delft if that condition existed here.

Now to look at the condition within the houses. At first I found it difficult to get used to the cooler temperature at which you maintain your rooms. However this provides a good excuse for the periodic drinking of hot cups of coffee or tea or perhaps a borrel now and then. The fact that the day on which the room is first heated is regulated by the calendar rather than by the temperature seemed a bit senseless to me. But then tradition is such a difficult thing to change, and the Netherlands have so much more tradition than the United States. Personally I thank God for the greater comfort and for less tradition in the United States. As for the educational system here, I don't believe I have seen enough to fully evaluate it. However a few things might be mentioned. Being used to the American educational system, I feel that the professors here in many cases tend to put themselves too far above the students. Closer and more frequent contact with students would be beneficial to students and professor alike. The fact that a class is not dismissed until the professor walks from the room seems utterley ridiculous to me. As is the custom in the United States, I feel the professor should remain in the room at the end of the hour to answer any questions students might have. Lectures stressing the most important aspects in brief, with questions permitted from the floor I find to be more informative than lengthy oratory.

Another recent aspect of college life in America, which may be of interest to students here are the „Instructor Rating Sheets” which are questionnaires given to students by their various professors toward the end of the year. These sheets contain a number of questions regarding the professor and various aspects of his teaching ability. The students have the opportunity to rate the professor as excellent. A space at the end of the sheet is left for personal comments. These questionnaires for each class are sealed in an envelope, which

is opened by the administration after the close of examinations. A report is then made to the professor of his ratings, usually there will also be included recommendations based on these ratings. This system is not only beneficial to the students of the following years, but also to the professor, who thus discovers the errors he makes.

I guess I am also expected to make some comment on my impressions of the Dutch people. I might say very briefly that almost all the people, student and the general public, which I have come in contact with have been extremely friendly and helpful. This general attitude should make my stay in the Netherlands a pleasant and wonderful experience rather than a lonely and friendless stay in a foreign country. I therefore in the future always may look back at my stay here with extreme pleasure.

I wish also to take this opportunity to express my thanks for being able to say a few words here.

T. A. BORK.

INTREDE.

Het is weer najaar. De laatste blaren vallen onder zacht geritsel op de grond. Het is duidelijk, dat de natuur, zoals overigens elk jaar, bezig is dood te gaan. Ondanks 't vrolijke herfstzonnetje, dat toch zo z'n best doet. Maar waarom peins ik hierover? Het is tóch niet belangrijk. Als 't lente wordt, zal alles weer gaan groeien, tenzij de vorst te veel schade heeft veroorzaakt...

In mijn kamer is het nog heerlijk licht en de radio zorgt voor een gezellig melodietje. Een prettige omgeving om te mijmeren en dat doe ik dan ook. Boven m'n verslag, dat af moet. In m'n droomtoestand merk ik niet eens, dat 't gezellig melodietje heeft plaats gemaakt voor 't gekeuvel van mevrouw Naald (geboren Schaar), die met haar dames de herenkleding doorneemt.

„Ook dat is belangrijk, dames en U vindt 't toch wel leuk, om eens Uw man te verrassen met een zelf gemaakt pak?” Toch begint het getetter op den duur tot me door te dringen. „Dames, thans wil ik met U 't voorsplitje behandelen. Schrikt U nu maar niet, want U zal zien, dat 't zeer eenvoudig is. U neemt Uw schaar en knipt een flink eind in. Vervolgens omfesteren, knopen aanbrengen, aan de andere kant knoopsgaten en klaar is de gulp”. Ja, dat zegt mevrouw Naald werkelijk en zelfs zo nadrukkelijk (trionphantelijk kan ik gerust zeggen), dat ik plotsklaps klaarwakker ben en resoluut de radio uitdraai. 't Gaat me tenslotte niets aan. Als ik dit denk komt Zotje binnen. Dat is leuk. Zotje is gezellig en lacht altijd. Hij nodigt me uit om mee te gaan. Even later hobbelt ons koetsje langs de grachten. De kale bomen zien er dreigend uit, maar ik wel er liever niet naar kijken. Ons karretje wipt gezellig op en neer, gelijk de borsten van een jonge hospita. Na een poosje zitten we gezellig in een hoekje van de sociëteit. Het is gezellig, omdat Zötje er is. De sociëteit ziet er doods en verlaten uit. Ook hier is 't najaar en opeens begrijp ik m'n gepeins over vallende blaren. Ik wil mezelf geruststellen en bemerk opeens, dat 't nog geen etenstijd is. Zo langzamerhand wordt 't tijd om onze geest te verscherpen met een paar splitjes. Heerlijk! En dan te bedenken, dat de dames, die naar Mevrouw Naald hebben geluisterd, hun buik nu vol hebben van dat ene splitje! Maar ter zake.

Klokslag etenstijd is de sociëteit eensklaps gevuld met hongerige leden van het Delftsch Studenten Corps en deze toestand blijft zo, behoudens enkele critieke fasen tussen de etenstijden. En tóch is 't leeg, want wat is een boom vol dorre blaren? Maar nu jok ik een beetje. Je ziet er soms nog hele mooie tussendoor dwarrelen. Deze zijn echter niet groen meer, maar bijvoorbeeld rood of wit. Ze zitten vast aan de boom, die ook door roofvogels wordt bewoond. Wat maken die vogels een leven en wat worden die dorre bladeren door ze opgejaagd! Een boeiend schouwspel is het! En tóch word ik steeds angstiger. 't Is mogelijk, dat de splitjes mijn geest eerder gespleten dan verscherpt hebben! Onbegrijpelijk, dat Zotje altijd vrolijk kan zijn! Maar hij weet, dat levende blaren groen zijn, dat rode of witte blaren niet bestaan en dat roofvogels niet in bomen wonen. Mijn vergelijking gaat dus mank. Gelukkig maar! En tóch blijft er een akelig gevoel bij me achter, want ik ben bang voor de komende vorst...

H. C.

UIT 'T ROODE KAMERDE

INNING EERSTE TERMIJN CORPSSCHULD.

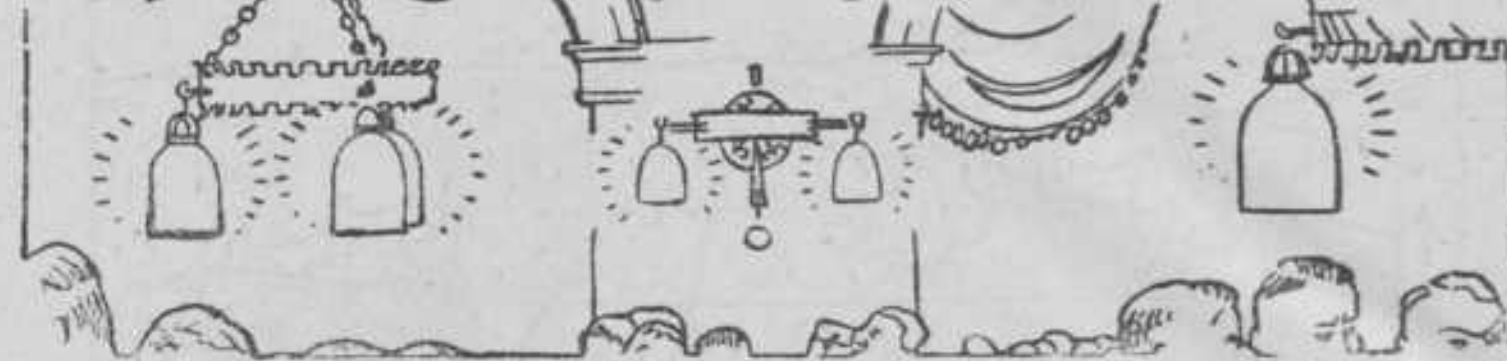
Voor 11 November dienen alle leden van het Delftsch Studenten Corps de eerste termijn van hun Corpsschuld voldaan te hebben.

Dit kan geschieden door:

- 1e. Storting op postrekening 26866 t.n.v. het D.S.C.
- 2e. Storting op de rekening van het D.S.C. bij R. Mees & Zn. te Delft.
- 3e. Betaling in het Archief van den Senaat waarvoor tot en met 10 November dagelijks gelegenheid bestaat tussen 17½ en 19½ uur.

Namens den Senaat,
E. VAN WALSUM,
Thesaurier.

VAN ONDER DE KRONEN

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” maakt bekend dat, in verband met de Corpsvergadering van Woensdag 8 November, en daarmee samenhangende consequenties, de installaties der jaartafels volgens onderstaand, gewijzigd schema plaats zullen vinden.

Oude schema:	Nieuwe schema:	
Woensdag 8 Nov.	Dinsdag 7 Nov.	D. W. H. Buisman,
		H. J. Versfelt.
Donderdag 9 Nov.	Maandag 13 Nov.	J. Cohen,
		T. R. Bakker.

Het Bestuur verzoekt de ouderejaars, die gewoon zijn op Woensdag of Donderdag hun diës te vieren, deze viering aan genoemde wijzigingen aan te passen.

Namens het Bestuur,
E. E. VAN RHEDE VAN DER KLOOT,
Secretaris.

Bestel vroegtijdig

UW
FOTOGRAAF *Reyken*
voor diners
IN OF BUITEN DELFT
Koornmarkt 72
Tel. 1765

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

TEL. 166

Naaml. Venn.

Delftsche
Stoomwasscherij

v/h A. VAN OSSELEN

Oostsingel 152 - Delft

Geen filialen

RÉPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde
Natuurkunde, Mechanica,
Waarnemingsrekening.
Paulus Buysstr. 40. Tel. 550302
Den Haag.

Heren Studenten!

Uw Corpsleverancier is:
voor brood, koek
en beschoit

A. W. UNGER

Markt 21 Telef. 222

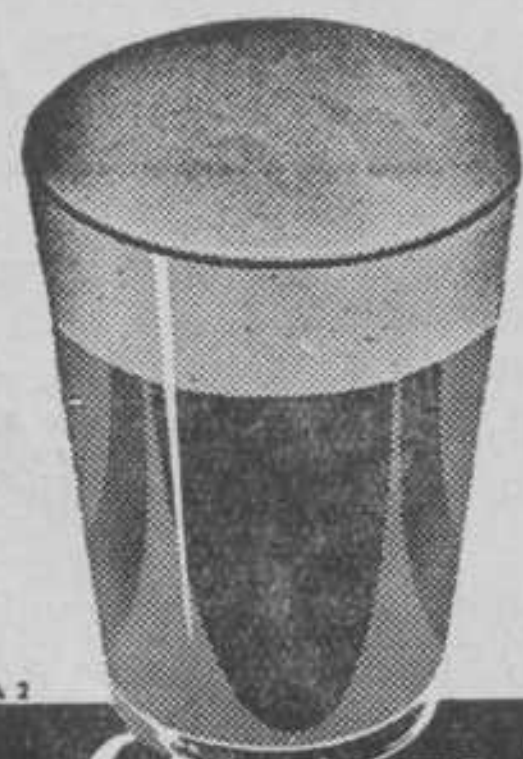
Leverst steeds
het beste van het beste.

ZIE VERDER

DAN UW NEUS LANG IS!
HEEFT GEEN GENOEGEN MET EKE BRIL
MAAR VERLANG DE JUISTE BRIL VAN
DEN SPECIALIST:

F. A. L. M. v. TETTERODE
OPTICIEN
NIEUWSTRAAT 2-4 • TEL. 1594 • DELFT

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

Drukkerij Waltman (A. J. Mulder), Koornmarkt 62, Delft

